ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

ΟΙ ΑΦΑΝΕΙΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Πῶς κερδίζεται τὸ ψωμὶ στὸ Χόλλυγουντ)

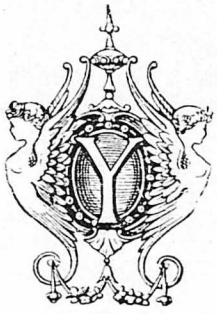

ΠΑΡΧΕΙ στὸ Χόλλυγοιντ μιὰ ὁλόκληρη τάξις ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κερδίζουν τὸ ψωμί τους κινδυνεύοντας κάθε τόσο τὴ ζωή τους. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε διάφοροι κομπάρσοι τοῦ κινηματογράφου, τῶν ὁποίων ἀποκλειστικὴ ἐργασία εἶνε ν' ἀντικαθιστοῦν τοὺς πρωταγωνιστὰς στὶς πιὸ ἐπικίνδυνες στιγμὲς τῶν ἔργων.

Καθένας, φυσικά, θὰ φαντάζεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ριψοκινδυνεύουν κάθε τόσο τὴ ζωή τους, κερδίζουν τεράστια ποσὰ καὶ σχηματίζουν πολὺ γρήγορα σεβαστὴ περιουσία, ἡ ὁποία τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ζήσουν στὸ ἑξῆς ξέγνοιαστοι κι' ἀνεξάρτητοι οἰκονομικῶς. Καὶ ὅμως αὐτὸ δὲν συμβαίνει σχεδὸν ποτέ. Ἡ ἀμοιβὲς ποὺ παίρνουν οἱ ἀφανεῖς αὐτοὶ ἥρωες εἶνε ἀσήμαντες, συγκρινόμενες μὲ τοὺς τεραστίους μισθοὺς τῶν πρωταγωνιστῶν.

Ἂς ὑποθέσουμε π.χ. ὅτι κάποιο ἔργο περιλαμβάνει μιὰ σκηνή, στὴν ὁποία δυὸ ἀπ' τοὺς πρωταγωνιστὰς μαλώνουν ἐπάνω στὸ φτερὸ ἑνὸς ἀεροπλάνου, μὲ κίνδυνο νὰ πέσουν στὸ κενὸ καὶ νὰ συντριβοῦν κάτω στὴ γῆ. Στὴν περίπτωσι λοιπὸν αὐτή, ὁ ρεζισὲρ τῆς ταινίας προσλαμβάνει δυὸ ἀπ' τοὺς κατ' ἐπάγγελμα ἥρωας, οἱ ὁποῖοι σὲ μιὰ ὡρισμένη στιγμὴ θ' ἀντικαταστήσουν τοὺς πρωταγωνιστὰς κι' οἱ ὁποῖοι, ντυμένοι ὅπως αὐτοί, θὰ παίξουν τὴν ἀνατριχιαστικὴ σκηνή, ἐπάνω στὸ φτερὸ τοῦ ἀεροπλάνου. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ πληρωθοῦν ἀπὸ ἑκατὸ δολλάρια ὁ καθένας τους, δηλαδὴ ἀπὸ ἑφτάμισι χιλιάδες δραχμές.

Ἄλλοτε βλέπουμε σκηνές, στὶς ὁποῖες ἕνας πρωταγωνιστής, τρέχοντας ὁλοταχῶς μὲ τ' αὐτοκίνητό του, τὸ ρίχνει ἐπάνω σὲ μιὰ ἁμαξοστοιχία. Ἐκτὸς ἀπ' τὸ μακαρίτη τὸν Λοὺ Τσάνεϋ καὶ μερικὲς φορὲς τὸν Ντούγκλας Φαϊρμπανκς, κανεὶς ἄλλος ἀπ' τοὺς φημισμένους ἀστέρας τῆς ὀθόνης δὲν θὰ δεχόταν νὰ διευθύνη τ' αὐτοκίνητο μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς συγκρούσεως, ἔστω καὶ ἂν τοῦ πλήρωναν ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια. Τὴ δουλειὰ λοιπὸν αὐτὴ τὴν ἀναλαμβάνει ἕνας ἀπ' τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας, γιὰ διακόσια δολλάρια μόνο.

Οἱ πιὸ τολμηροὶ κι' οἱ πιὸ ἐπιδέξιοι ἀπ' τοὺς ἀφανεῖς ἥρωες τοῦ κινηματογράφου, εἶνε ὁ Ραϊῦ Θόμψων, ὁ Ντὶκ Γκρὴν κι' ὁ Μπόμπυ Ρόζ. Τὰ κατορθώματά τους εἶνε πραγματικῶς ἀπίστευτα.

Ἔτσι ὁ Ντὶκ Γκρήν, κάποτε ἀνέβηκε πάνω σ' ἕνα μεγάλο βράχο, δίπλα σὲ κάποια σιδηροδρομικὴ γραμμή, καὶ τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσε μιὰ ταχεῖα ἁμαξοστοιχία μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα, πήδησε καὶ βρέθηκε πάνω σ' ἕνα βαγόνι!...

Ἀλλὰ τὸν πιὸ καταπληκτικὸ ἄθλο τὸν ἔχει στὸ ἐνεργητικό του ὁ Ραϊῦ Θόμψων. Κάποτε ἐπρόκειτο νὰ γυριστῆ μιὰ ταινία μὲ τὸν τίτλο «Ὅλα τ' ἀδέλφια εἶνε παλληκάρια», στὴν ὁποία μερικοὶ ναῦτες μισομεθυσμένοι ἀφηγοῦνται διάφορους τερατώδεις ἄθλους. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς λοιπὸν διηγεῖται ὅτι μιὰ φορὰ ποὺ ὑπηρετοῦσε σ' ἕνα φαλαιναλιευτικό, πήδησε ἐπάνω στὴ ράχι μιᾶς φάλαινας, τῆς κάρφωσε τὸ καμάκι του στὴν καρδιὰ κι' ἔπειτα ξαναγύρισε κολυμπῶντας στὸ πλοῖο του, προτοῦ ἀκόμα βουλιάξει τὸ σκοτωμένο κῆτος καὶ τὸν παρασύρει στὴ δίνη του.

Ὁ ρεζισὲρ τῆς ταινίας φώναξε τὸν Ραϊῦ Θόμψων, τοῦ διάβασε τὸ σενάριο καὶ τὸν ρώτησε:

— Τί λές, Ραϊῦ, θὰ μποροῦσες ν' ἀναλάβης ἐσὺ αὐτὴ τὴ σκηνή;

— Τὴν ἀναλαμβάνω εὐχαρίστως, ἀρκεῖ νὰ μὲ καλοπληρώσετε, ἀπεκρίθηκε ἐκεῖνος.

Συμφώνησαν τὴν ἀμοιβὴ κι' ἀμέσως ἄρχισαν ἡ σχετικὲς προετοιμασίες. Ἡ σκηνὴ ἐπρόκειτο νὰ κινηματογραφηθῆ σ' ἕνα μέρος τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, ὅπου ὑπάρχουν ἄφθονες φάλαινες. Ξεκίνησαν λοιπὸν μ' ἕνα πλοιάριο ποὺ εἶχε διαρρυθμισθεῖ σὲ φαλαινοθηρίδα καί, ὅταν ἀντίκρυσαν τὴν πρώτη φάλαινα, σταμάτησαν, κατέβασαν μιὰ βάρκα μὲ μερικοὺς ναῦτες καὶ μὲ τὸν Ραϊῦ Θόμψων.

Ὁ Θόμψων εἶχε γδυθεῖ προηγουμένως, εἶχε μείνει μόνο μὲ τὸ παντελονάκι του κι' εἶχε φορέσει ἕνα ζευγάρι εἰδικὰ παπούτσια ἀπὸ πολὺ λεπτὸ δέρμα καὶ μὲ μακρυὰ καὶ πολὺ μυτερὰ καρφιὰ στὸ πέλμα. Ἔτσι, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ πηδοῦσε στὴ ράχι τῆς φάλαινας, δὲν θὰ γλυστροῦσε στὸ γλοιῶδες δέρμα της, ἀλλὰ θὰ καρφωνόταν ἐπάνω του. Στὰ χέρια του ἐπίσης κρατοῦσε ἕνα μακρὺ καμάκι.

Μόλις ἡ βάρκα ἔφτασε σὲ ἀπόστασι δυὸ-τριῶν μέτρων ἀπ' τὸ κῆτος, ὁ Ραϊῦ μ' ἕνα δυνατὸ πήδημα βρέθηκε στὴ ράχι του. Ἔπειτα, ἐνῶ ἡ βάρκα ἀπομακρινόταν, αὐτὸς σιγὰ-σιγὰ καὶ μὲ προσοχὴ ἔκανε μερικὰ βήματα γιὰ νὰ βρεθῆ πάνω ἀπ' τὸ μέρος τῆς καρδιᾶς τοῦ κήτους. Ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ, σήκωσε τὸ καμάκι καὶ τὸ κατέβασε μ' ὅλη τὴ δύναμί του. Ἀμέσως ἕνας ἐλαφρὸς σπασμὸς τίναξε τὸ σῶμα τῆς φάλαινας.

Ὁ Θόμψων κατάλαβε ὅτι εἶχε ἐπιτύχει καὶ ὅτι δὲν τοῦ ἔμεναν παρὰ λίγα μόνο δευτερόλεπτα γιὰ νὰ σωθῆ. Ἑτοιμάστηκε λοιπὸν νὰ ριχτῆ στὴ θάλασσα καὶ ν' ἀπομακρυνθῆ τὸ ταχύτερο προτοῦ νὰ βουλιάξη τὸ κῆτος. Τὴ στιγμὴ ὅμως αὐτὴ ἀντίκρυσε ἕνα θέαμα ποὺ ἔκανε νὰ παγώση τὸ αἷμα μέσα στὶς φλέβες του. Μέσα στὸ νερό, διέκρινε μερικοὺς σκοτεινοὺς καὶ μακρουλοὺς ὄγκους, οἱ ὁποῖοι ἔπλεαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ μὲ μεγάλη ταχύτητα, σὲ βάθος δυὸ-τριῶν μέτρων. Ἦταν ἕνα κοπάδι ἀπὸ σκυλόψαρα!

Ὁ Ραϊῦ Θόμψων ἔλεγε ἀργότερα στοὺς φίλους του ὅτι ποτὲ ἄλλοτε στὴ ζωή του δὲν ἔννοιωσε τέτοιο τρόμο, ὅσο τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Ἡ θέσις του ἦταν τρομερή. Ἂν ριχνόταν στὴ θάλασσα, θὰ τὸν κατασπάραζαν τὰ σκυλόψαρα. Ἂν ἔμενε στὴ ράχι τῆς φάλαινας, θὰ τὸν παρέσυρε μαζύ της στὸ βυθό, ὅταν σὲ λίγα δευτερόλεπτα θὰ βούλιαζε.

Εὐτυχῶς γι' αὐτόν, ἡ τύχη τὸν εὐνόησε. Φαίνεται ὅτι τὰ σκυλόψαρα, ἀπὸ ἔνστικτο, βλέποντας τὸ αἷμα ποὺ ἀνάβλυζε ἀπ' τὴν πληγὴ τῆς φάλαινας κι' ἀπλωνόταν γύρω της στὴ θάλασσα, κατάλαβαν ὅτι τὸ κῆτος ἐψοφοῦσε.

Τότε ὥρμησαν ἐναντίον της κι' ἄρχισαν νὰ τὴ δαγκώνουν καὶ νὰ τρῶνε μὲ λαιμαργία τὸ κρέας της.

Ἀμέσως ὁ ἥρως μας, νοιώθοντας ὅτι μόνο τὴ στιγμὴ αὐτὴ εἶχε κάποιες ἐλπίδες νὰ γλυτώση, ρίχτηκε στὴ θάλασσα κι' ἄρχισε νὰ κολυμπάη μὲ μιὰ ὑπερέντασι τῶν δυνάμεών του.

Καὶ πραγματικὰ σώθηκε. Τὰ σκυλόψαρα, ἀφοσιωμένα καθὼς ἦσαν στὸ κομμάτιασμα τῆς φάλαινας, δὲν τοῦ ἔδωσαν καμμιὰ προσοχή. Κι' ἔτσι κατώρθωσε ν' ἀπομακρυνθῆ προτοῦ νὰ βουλιάξη τὸ κῆτος.

Ἕναν ἀπ' τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους ἄθλους ἔκανε κάποτε ὁ ἐφάμιλλος τοῦ Θόμψων στὴν τόλμη καὶ στὴν εὐκινησία, Μπόμπυ Ρόζ. Σὲ κάποια κινηματογραφικὴ ταινία ἔπρεπε ὁ πρωταγωνιστής, τρέχοντας μὲ τ' αὐτοκίνητό του παραλλήλως μ' ἕνα τραῖνο, νὰ συγκρουστῆ μ' αὐτὸ καὶ συγχρόνως νὰ σκαρφαλώση ἐπάνω σ' ἕνα βαγόνι.

Στὸ ἐπικίνδυνο λοιπὸν μέρος τῆς σκηνῆς ὁ Ρὸζ ἀντικατέστησε τὸν πρωταγωνιστὴ στὸ αὐτοκίνητο, τὸ διηύθυνε ὁλοταχῶς παράλληλα πρὸς ἕνα τραῖνο ποὺ ἔτρεχε μ' ἀρκετὴ ταχύτητα, κι' ὅταν ἐνόμισε κατάλληλη τὴ στιγμή, τῶρριξε στὰ πλάγια τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ συγχρόνως ὁ ἴδιος ἄφησε τὸ βολὰν καὶ πιάστηκε ἀπ' τὶς σιδερένιες λαβὲς τῆς μικρῆς σκάλας, ἀπ' τὴν ὁποία ἀνεβαίνουν οἱ θερμασταί. Ὅλ' αὐτὰ ἔγιναν μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα καὶ χωρὶς ὁ Μπόμπυ νὰ πάθη ἔστω καὶ μιὰ ἀμυχή.

Ἄλλος ἀφανὴς κατ' ἐπάγγελμα ἥρως τοῦ κινηματογράφου εἶνε καὶ ὁ Λεὸ Νόμις. Μιὰ φορά, στὴν κινηματογράφησι μιᾶς πολεμικῆς ταινίας, διηύθυνε ἕνα μεγάλο αὐτοκίνητο ποὺ εἶχε διαρρυθμιστεῖ σὰν τάνκ. Ἀνέβηκε μ' αὐτὸ σ' ἕνα λόφο κι' ἔπειτα τὸ ἄφησε νὰ κατρακυλήση κάτω κουτρουβάλα, ὡσότου ἔφτασε στοὺς πρόποδας τοῦ λόφου, χωρὶς αὐτὸς νὰ πάθη τίποτε.

Ἄλλη μιὰ φορὰ πάλι ἀνέβηκε μ' ἕν' αὐτοκίνητο στὴν κορυφὴ ἑνὸς ψηλοῦ βράχου τῆς ἀκροθαλασσιᾶς κι' ἔπειτα τὸ ἄφησε νὰ γκρεμιστῆ στὸ κενό. Ἔτσι καὶ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ὁ σωφέρ του ἔπεσαν στὴ θάλασσα. Μὰ καὶ πάλι ὁ Λεὸ δὲν ἔπαθε οὔτε ἕνα μώλωπα!

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ ΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Δυὸ φίλοι συναντιῶνται στὸ δρόμο ὕστερ' ἀπὸ πολὺν καιρό:

— Τί γίνεσαι, ἀγαπητέ; Τί κάνεις τώρα;

— Ἄφησα τὶς μεσιτεῖες καὶ ἀσχολοῦμαι στὸ ἐμπόριο... Κρίσις, βλέπεις!...

— Καὶ μὲ τί ἐμπόριο καταγίνεσαι;

— Πουλάω ἔπιπλα.

— Καὶ πουλᾶς πολλά;

— Ἐλπίζω μὲ τὸν καιρὸ νὰ τὸ κατορθώσω. Ἐπὶ τοῦ παρόντος πούλησα... τὰ δικά μου!

***

— Πολλὴ περιφρόνησι σοῦ δείχνει ἡ δεσποινὶς Κ... Πέρασε χωρὶς νὰ σὲ χαιρετήση.

— Καὶ ὅμως τῆς ἔσωσα τὴ ζωή.

— Πῶς;

— Μοῦ εἶχε πεῖ: «Προτιμῶ νὰ πεθάνω, παρὰ νὰ σὲ παντρευτῶ». Κι' ἐγώ, γιὰ νὰ μὴν πεθάνη, τὴν ἄφησα ἐλεύθερη.